

Amb la col·laboració de:

SÍNTESI DE LES CONCLUSIONS DE LA JORNADA

La realitat actual, fruit de la crisi, ha generat un procés sense control que ens porta a l'empobriment progressiu i a l'augment de les desigualtats entre la població de tot el món.

Tenim una societat malalta, fruit d'un model socioeconòmic i polític dominant que ens ha portat a una polarització social basada en el poder adquisitiu, amb greus repercussions personals per a una majoria que va en augment. Estem construint una distància insalvable entre els membres de la societat que afecta directament les possibilitats de viure dignament i amb harmonia.

L'objectiu de que tots els ciutadans puguem gaudir d'un benestar suficient i, sobretot, d'una major justícia redistributiva s'està esborrant. No hi ha les mateixes oportunitats per a tothom; existeixen privacions per accedir als serveis i recursos que han de permetre gaudir de béns materials i immaterials; no es disposa dels mínims vitals per una vida digna. En resum, el dret a gaudir d'un benestar individual com a persona i com a ciutadà està cada dia més malmès.

Entre els diversos camins per lluitar contra la pobresa i les desigualtats, destaquem els quatre sobre els quals hem reflexionat especialment durant aquesta jornada:

- 1. L'educació**, un dels eixos fonamentals de les polítiques del benestar. La igualtat d'oportunitats en l'educació és el recurs més efectiu en la construcció d'una societat més igualitària.
- 2. L'atur juvenil i de llarga durada** és una xacra en la nostra societat i és urgent oferir a totes les persones inactives una alternativa formativa i ocupacional perquè puguin incorporar-se al món laboral amb igualtat d'oportunitats.
- 3.** La crisi i el **desballestament de l'Estat del Benestar** condueixen irreversiblement a **una societat amb ciutadans i ciutadanes de primera i de segona** a l'hora d'accedir als serveis socials, sanitaris i educatius. Creiem que la protecció dels drets de ciutadania és clau per evitar la desafiliació del sistema i l'exclusió social. Per tant, és urgent i necessària la garantia d'uns **ingressos mínims vitals per defensar la dignitat de tota la ciutadania**.
- 4.** La qüestió de l'**habitatge** al nostre país se centra en el problema dels desnonaments i la no acceptació de la dació en pagament, però rau també en la incapacitat, fins al moment, de generar habitatge social. Aquesta greu situació requereix una decidida acció política per superar amb urgència aquestes problemàtiques incomprensibles.

1. EN RELACIÓ A L'EDUCACIÓ

- Cal dur a terme una acció decidida per facilitar l'accessibilitat i la cobertura educativa i formativa de qualitat i adaptada a la realitat social, cultural i del mercat, a tots els infants i joves.
- És necessari introduir mesures específiques segons les necessitats individuals que ens portin a crear les condicions òptimes per oferir uns mateixos resultats a tothom.
- S'hauria de dur a terme una acció decidida de país per garantir una oferta formativa obligatòria i post obligatòria adequada per a tothom, tenint en compte les capacitats i les oportunitats de cada persona, amb acompanyament en el procés individual formatiu al llarg de la vida i, en especial, en els moments de transició i traspàs al món laboral.
- Fóra convenient engegar la implementació dels criteris del programa "Garantia Jove" (*Youth Guarantee*) de la Comissió Europea, en el qual que s'estableix com a objectiu oferir a tots els joves una bona oferta d'ocupació, formació contínua, pràctiques o formació d'aprenents en un termini màxim de 4 mesos a partir del moment en què acaben els seus estudis o es queden a l'atur.

2. EN RELACIÓ A LA CIUTADANIA ACTIVA

- És urgent reconèixer a tota persona com a ciutadana subjecte de dret que ha de poder exercir, d'acord amb les seves competències, aquelles accions que li permetin participar en la vida de la comunitat.
- Cal impulsar dinàmiques adreçades a la promoció de la comunitat com a potencial i necessari agent de transformació, promovent valors socials que evitin situacions injustes.
- Cal garantir espais de participació per tal de que les persones que viuen i/o estan immerses en situacions de fragilitat i vulnerabilitat social puguin fer sentir la seva veu i siguin ciutadanes de ple dret, actives en el seu entorn i en la seva comunitat.

3. EN RELACIÓ ALS INGRESSOS MÍNIMS VITALS

- Creiem que hi ha una responsabilitat pública davant la ciutadania per assegurar que aquesta tingui cobertes les necessitats més bàsiques per viure amb un mínim de dignitat.
- Actualment assistim a un empitjorament en les condicions de vida de molts ciutadans, que fa que augmentin les problemàtiques socials i el risc de fractura social.
- La protecció de les famílies empobrides amb infants és prioritària. Tenim la responsabilitat de protegir la infància, que en el context d'una crisi que no ha generat és el col·lectiu més vulnerable.

- Reclamem el dret de tota persona a que se li reconegui la seva dignitat humana, que s'hauria de respectar sempre per sobre de qualsevol altre interès.

4. EN RELACIÓ AL DRET A L'HABITATGE

- Hem d'aconseguir que l'habitatge no sigui un bé de consum i especulació, sinó que s'entengui social i legalment com un bé de primera necessitat, avalat pel reconeixement d'un dret de la persona recollit en l'article 47 de la Constitució espanyola.
- Ens sembla urgent la immediata generació d'un parc suficient en nombre i distribució territorial d'habitatge de lloguer social, i l'avenç en diferents formes de tinença.
- En nom dels drets individuals, i fins i tot del bé comú, es fa imperatiu aconseguir d'una manera o altra que s'aturi el despropòsit actual dels desnonaments.

PER TOT EL QUE AQUÍ S'EXPOSA, CONSIDEREM QUE:

Cal aprofundir en la defensa i el desenvolupament de l'Estat del Benestar i en la garantia de polítiques socials públiques per al conjunt de la ciutadania, alhora que es promouen els valors socials i la implicació solidària de tota la població.

Barcelona, 26 de setembre 2013

ECAS | ESAN